

My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás,
dva dny a dvě noci stále padal sníh
náročný to bylo v těch dobách ledových.

Čtyři stupně pod nulou snad byly, vážení,
a vlaky hned pár hodin nabraly zpoždění,
každou chvíli bez proudu a plyn jen skomíral,
a na jízdní řád se radši nikdo nedíval, byl hroznej mráz.

Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašený soused na okno zaklepal:
"Můj čuník v chlívku leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zajel, snad doktor poradí."
Půjčil jsem mu trabant, a když dveře zavíral,
dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
"Jeď, brachu, pěkně zvolna, je hrozný náledí,
jsou ojetý gummy, auták moc nesedí, tak neriskuj!"

Soused jen máv' rukou a prudce rozjel vůz,
nevším' si, že do dveří mi přivřel hubertus,
v kotrmelcích striptýz ještě nikdo neviděl,
když přivedli mě k vědomí, tak jsem se zastyděl.
Moje spodní prádlo nebylo akorát,
od léta už nespátřilo zblízka saponát,
navíc právě vzadu v něm velký otvor zel,
vznikl asi, mrška, jak spad' jsem na ... kostrč, já smůlu měl.

Ve chvíli, kdy známí stavěli mě na nohy,
přistál soused na návsi uprostřed výlohy,
skončil tam i s trabantem na gumách ojetých,
je to prý má vina, řekli mi na DI.
Teď soused je můj nepřítel a z auta zbyl jen vrak,
navíc musím šetřit na nověj huberták,
pokuta za gummy mě vyšla na pět set
a zbrusu novou samošku stavím v akci "Z", a čuník zdech'.

*: Někdy dobrá vůle, zkrátka nestačí ...